

Dr.Hüsrev Çetin:

siz

**Siz hiç, bir insanın içini gördünüz mü?
Canlıyken, kalbi atarken!
Damarlarında kanı dolaşırken!
Bir de, içinde bir dert aradınız mı?
Ben aradım!
Siz kanser olduğunu bir insanın,
Daha kendi bilmeden.
En yakını, en çok seveni duymadan!
Teşhisini koyup ağladınız mı?
Ben ağladım.
Siz hiç, kanayan yaraya el bastınız mı?
Düşünmeden bir şey bulaşır mı diye!
Açık yaraya dibinden baktınız mı?
Gözünüze sıçrayan kandan, hepatit kaptınız mı?
Ben kaptım,
Siz hiç bir tümör gördünüz mü?
Dokuz yaşında bir çocuğun kafasının içinde,
Görünce anlayıp yakın olan ölümünü,
Ve bunu annesine nasıl söyleyeceğinizi düşündünüz mü?
Ben düşündüm.
Siz hiç başınız sağolsun dediniz mi?
Hastayı ne halde getirdiklerini unutup!
Kapıda umutla bekleyen kalabalığa.
Bir babaya, bir anaya, bir evlada!
Ben dedim.
Siz hiç bir gece vakti, kalkıp sıcak yatağınızdan,
Polisle, jandarmayla uzun yol gidip,
Kör bir bir ışıkla vadiden indiniz mi?
Üstelik, bile bile az sonra görülecek manzarayı.
Ben indim.
Yetmez gibi gecenin sersemliği,
Ters dönmüş araçtan, cesetler çıkarıp,
Niye ölmüş diye soran savcıya
Bir sebep söylediniz mi hiç!
Ben söyledim.
Siz uyurken sabaha karşı,
Çalan bir telefonla uyanıp,
Ya yetişemezsem diye, gaza basıp,
Apar topar ameliyata girdiniz mi?
Ben girdim.
Siz bir akşam misafir ağırlarken,
Ya da, güzel bir yemekten,
Belki de en sevdiğiniz dizi oynarken,
Koşa koşa hastaneye gittiniz mi, tanımadığınız biri için?
Ben gittim.
Ben daha neler yaşadım,
İnsana, insanlığa, yaşama dair.
Ne gerekiyorsa yapınla başlayan,
Terketmeler, vefasızlıklar gördüm.
Siz gördünüz mü?
Siz hiç bir salgında,
Bulaşmasın diye evine kaçarken herkes,
Ateşli, halsiz, deva bekleyen birini,
Yatırıp yanınıza, tedavi ettiniz mi?
Ben ettim,
Ve sırf bu yüzden,
Herkes korkarken hasta olmaktan,
Siz hasta oldunuz mu?
Bırakın hastalığı, öldünüz mü?
Ben öldüm!
Normal bir insansanız eğer,
Herkes kalan giden,sayılarla bakarken,
Bir can için, kendini feda eden kardeşlerinizi,
Görürken ölüme meydan okuyan meslektaşlarınızı!
Ses vermez miydiniz?
Ben veriyorum.
Artık, Kimse demesin bana!
Otur oturduğun yerde!
Bir de birlik olmuştunuz,
Çok ses veriyorsunuz, susturamıyoruz böyle!
Ve, sakın demeyin bana!
Senin sesin çok çıkıyor, bırak canları!
Benim iktidarım gidiyor burda!
Kapatılsın hemen, tabip odaları.
Ben seçmişim zaten yolumu, gerekirse ölürüm.
Benim derdim, kendim değil diyorum.
Her bir İnsan hayatı değerli; bilin istiyorum.
Hiç bir can, önlem alınmadığı için gitsin istemiyorum.**

18.09.2020 İzmir